

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

ع. غ.
۰۹ دسمبر ۲۰۱۸

جنبش اعتراضی معلمان

جنبش اعتراضی معلمان در ایران جنبش جدیدی نیست این اعتراضات را از زمان رژیم گذشته تا مقطع انقلاب و تأسیس سازمان ها و نهادهای صنفی معلمان و سپس پاکسازی های گسترده توسط رژیم تازه به قدرت رسیده اسلامی و در ادامه آن به صورت متناوب دستگیری فعالان این جنبش تا مقطع کنونی ادامه داشته است.

در ماه گذشته باز هم ما شاهد گسترش و رشد بیشتر اعتراضات و اعتصابات و تظاهرات در شهرهای مختلف ایران بودیم. جنبش معلمان بدون ترس از اراعات و بگیر و ببند های رژیم همچنان به اعتصاب و تحصن ادامه می دهند. مدارس در شهرهای مختلف ایران شاهد توقف کلاس های درس و پشتیبانی دانش آموزان و اولیای آنها در آخرین اعتصاب آنها بود. جنبشی که در سطح محدود ولی با درخواست های مشخص در چند سال گذشته آغاز شد و قدم به قدم در زیر سرکوب فعالانش خود را به اقاص نقاط کشور جدا از مناطق ملیتی و مذهبی و غیره گسترش و در عین حال نشان داد که درخواست های محقانه سریعاً می تواند مرزهای ملی و مذهبی و جدائی های اجتماعی را بین یک نیروی طبقاتی از بین برده و با در هم شکستن این مرزها شکل روشن طبقاتی به آن بدهد.

معلمان به مثابه یک شغل پر از استرس و مسؤولیت اجتماعی نسبت به نسل آینده، شغلی که وظیفه اش تربیت علمی نسل آینده برای به دست گیری و اداره آینده جامعه است باید از نه تنها امنیت شغلی بلکه تأمین نسبتاً بالای اجتماعی برخوردار باشد که بتواند وظایف محوله را بخوبی انجام بدهد.

معلمی که حقوق ماهانه اش حتی ۱۵ روز خرج خانواده اش را تأمین نمی کند و مجبور است دو شیفته کار کند، چگونه می تواند با تمرکز کامل به امور دانش آموزان رسیدگی دقیق داشته باشد. معلمی که به طور دائم زیر فشار دستگاههای امنیتی برای کوچکترین حرف زدن، تماس با دیگر معلمان است چگونه می تواند به وضعیت تحصیلی دانش آموزانش رسیدگی کند. معلمی که مشغله فکری اش تأمین حداقل زندگی خانوادگی آنها با مشقت و سنگینی بار بحران است قادر به اداره کلاس های ۳۰ نفره نخواهد بود.

با تمام این احوال معلمان متعهد و با شرافت ما در سرتاسر کشور در شرایطی که صندوق فرهنگیان کشور خالی است، از جسم و جان خود مایه می گذارند که بتوانند سیستم آموزش و پرورش بسته ایران را با فداکاری خود سامانی بدهند. درخواست های معلمان برای تأمین یک زندگی ساده و حداقلی فراتر نمی رود. آنها می خواهند که حقوق ها و مزایای قانونی شان پرداخت و به موقع پرداخت شود. خصوصی سازی مدارس و کالائی شدن آموزش متوقف شود و در

ساختارهای نظام آموزشی اصلاحات جدی انجام بگیرد و حقوق سنواتی و پایه های حقوق بر مبنای درستی گذاشته شود و.....

کانون صنفی معلمان، در سال ۱۳۹۳ در تحصنی جلو مجلس شورای اسلامی در ۸ بند اولیه ترین خواست های معلمان را به این ترتیب آورده است: شرکت در برنامه ریزی آموزشی، بازبینی در ردیف بودجه، افزایش ۳۰ درصدی حقوق، پرداخت حق ایاب و ذهاب و دیگر مزایای حقوقی، استاندارد سازی محیط آموزشی، آزادی بدون قید و شرط کسانی مانند رسول بدایق و محمود باقری از فعالان کانون صنفی معلمان و بالاخره جایگاه درست بازنشستگان آموزش و پرورش در سیستم حقوقی بازنشستگان. اما با گذشت مدتی معلوم شد که رژیم جمهوری اسلامی قصد ندارد به درخواست های معلمان واقعی بگذارد و با دستگیری های فعالان مانند محمود بهشتی، اسماعیل عیدی و رسول بدایق، محمد حبیبی و..... و ایجاد محیط اختناق در محیط های آموزشی به معلمان کشور این پیام را فرستاد که حق گرفتنی است و نه دادنی.

معلمان کشور هم نه تنها تسلیم ارباب و سرکوب نشدند و با تکیه به نیروی خود مبارزات خود را گسترش داده و با اعتصاب های متعدد که آخرین آن در ۲۲ و ۲۳ مهرماه [میزان] ۱۳۹۷ بود، رژیم را مجبور خواهد کرد به خواست های آنان گردن بگذارد شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان با توجه به شرایط جدید فرهنگیان را به یک اعتصاب به خاطر اعتراض به مسأله گرانی و تورم فراخوان داد که مورد استقبال وسیعی قرار گرفت

دستگیری های اعتراضات اخیر معلمان در سرتاسر کشور در عین این که به وضعیت اسفبار گرانی و تورم افسارگسیخته کنونی و مبارزه برای دستمزدها و از دست رفتن تأمین اجتماعی ارتباط دارد همزمان با آن این اعتراض صنفی به علت سیاست های رژیم اسلامی از یک سو و رقابت های امپریالیستی و ارتجاع منطقه در خاورمیانه اساساً علیه کارگران و زحمتکشان و مزدبگیران است. بحران کنونی سفره مزدبگیران جامعه را خالی تر و جیب حاکمان رانت خوار را پرتر کرده است.

همان طور که قبلاً هم در همین نشریه نوشتیم امپریالیسم امریکا با تحریم ها و فشار اقتصادی و رشد فقر و گرسنگی انتظار دارد که شورش های گرسنگان بتواند اوضاع داخلی را به نحوی جلو ببرد که یا جمهوری اسلامی را وادار به تمکین به خواسته هایش بکند و یا شورش و هرج و مرج امکان دخالت و تغییر رژیم با آلترناتیو خودش را امکان پذیر کند. نقشه ای که در برخی کشورهای خاورمیانه تاحدی با موفقیت جلو رفته است. اما جنبش های اخیر در ایران و اعتراضات اخیر نشان از آگاهی بالای طبقاتی کارگران و زحمتکشان جامعه دارد که در عین این که مبارزه خود را علیه رژیم دزد و فاسد اسلامی جلو می برند دست رد به سینه تمامی امپریالیست ها و هواداران بی جیره و موجب و یا مزدور زده اند. اعتراضات معلمان گام هائی را در پیوند با مبارزات کارگری و همبستگی های متقابل پیموده است که جای بسی خوشبختی دارد. این پیوند نه تنها به پر باری و قدرت گیری بیشتر این اعتراضات علیه رژیم کمک می کند، بلکه سد قدرتمندی علیه ترمیمیست های وطنی و اصلاح طلبان بی آبرو و فریبکار داخلی و خارجی به وجود خواهد آورد.

از خواست های محقانه معلمان کشور حمایت کنیم

کارگر، معلم اتحاد اتحاد

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

ع.غ

نشریه رنجبر شماره ۱۶۳